محمد صالح گردش 2202/2023

رهایی از زندان

از سال۱۳۵۷خورشیدی به اینسو کشور ما کاملاً یک سرزمینی با فضای ملتهب و متشنجی بوده است که فقط خشونت داشته حکومت می کرده و درین مدت طولانی در هیچ گوشه و کنار این سرزمین فضای آزادی فکر و بیان وجود نداشته و خطر همیشه در تهدید و تعقیب بوده است. کسانی که درین بازه زمانی با تفاوت ها و اختلافات فکری با دم و دستگاه های حاکم روی مجبوریت و ناگزیری ها زیسته اند در حقیقت همه زندانی و دربند بوده اند. زندان فقط یک محوطه محدود به یک چهاردیواری و یک قلعه نیست چنانکه یک کشور و سرزمین هم می توانسته یک زندانِ کاملاً عیار باشد. همچنان زندان را نباید فقط در محدودیت قراردادن محیط ها دانست و زندان ها از لحاظ وسعت محیطی فرق می کند چنانکه یک زندان از یک سلول شروع و به وسعت کره زمین می انجامد. شاید کسانی هم باشند که دنیا برای شان به مثابه یک زندان کوچک تک سلولی بوده باشد و هر جا که حضر و سفر نمایند باز هم از چهار دیوار همان زندان بیرون نشوند. پس در چنان حالی، مرگ شاید به آن کسان طلیعه آزادی و شیپور رهایی باشد. پس دنیا نیز زندانی است که نمی گذارد رها باشیم و حقیقت خود را زندگی نماییم. بنابراین آزادی رؤیایی است که همیشه در اذهان ما باقی خواهد ماند و حقیقت چیزی جز خدا نیست، پس اگر نیست، هست اش کنیم و اگر هست، پیدایش نماییم، زیرا زندگی جز در پرتو حقیقت و یا در تلاش و جستجوی دریافت اش معنایی ندارد و هرازگاهی به حقیقت رسیدیم، رها خواهیم شد.
از جهت دگر تمام بدبختی های ما از خودگمی های ماست و ما تا خود را درنیابیم حقیقت خدا را دریافت نخواهیم کرد و درین بادیه سرگردان خواهیم بود. پس خدا را در خود دریابیم و به حقیقت چنگ بزنیم.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ